

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Divisio Phœnicia contraria Nicænis canonibus. Lex Principis illis
adversa, rescisa à Principe, idque synodus amplexa est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

utrum divisio imperiali iudicio provinciis, ut
 dua Metropoles fiant, sic duo Metropolitanus Epi-
 scopi debeant nominari. Non ergo visum est ad
 mobilitatem necessitatum mundanarum Dei Ec-
 clesiam commutari, honorisque aut divisiones
 perpeti, quas pro suis causis faciendas duxerit
 Imperator. Ergo secundum pristinum provincia-
 rum morem, Metropolitanos Episcopos convenit
 numerari. Sed nihil proferri potest illustrius
 ea cognitione quae hac de re peracta est in
 Concilio Chalcedonensi. Phœnicia subdita
 erat Tyro civitati, quae erat provinciae me-
 tropolis. Eustathius Episcopus Beryti in
 eadem provincia, ut dignitatem Ecclesiae
 suae & urbi conciliaret, divisionem Phœni-
 ciae primae à Theodosio Principe impetra-
 vit; atque hoc pacto quorundam Episco-
 porum ordinationem, & administrationem
 Ecclesiarum, à Tyri Ecclesia ad suam tran-
 stulit. Tamen Principis rescriptum vim non
 habuit, quod attinet ad ecclesiasticam di-
 visionem, donec ab Anatolio Constantino-
 politano Episcopo, à Maximo Antioche-
 no, (ad quem Phœnicia iure Patriarchico
 pertinebat) & à ceteris Episcopis Constans-
 tinopoli congregatis haec episcopatum se-
 ctio confirmata est. Synodico Decreto
 Phorius Episcopus Tyri subscripsit, sed in-
 vitus, & excommunicatione à Synodo
 Constantinopolitana ad consensum ada-
 ctus. Itaque libello supplici rogat Marcia-
 num, ut pragmaticam formam ad Praefectos
 Praetorio & ad Concilium Chalcedonense
 missam, antiqua jura Tyri Ecclesiae restituat.
 Princeps magistratibus, qui Concilio ade-
 rant, dat in mandatis ut sancto cœtui de-
 nuntient sibi non esse in animo ut Episco-
 porum negotia secundum leges suas, sed
 juxta Canones, regantur. Quae non sunt
 intelligenda in universum de omnibus Epi-
 scoporum negotiis, sed de episcopatum
 divisione & Episcoporum ordinationibus
 huic vel illi Metropolitanis addicendis. Ita-
 que rescripto jam ipsa Principis interlocu-
 tione rescisso, sub ea conditione si Cano-
 nibus adversaretur, Iudices interlocuti sunt,
 ut canones de provincialium institutione le-
 gerentur. Sed ante lectionem Patres ipsos
 rogaverunt an vellent causam istam è rescri-
 ptis datis discuti, an verò è Canonibus. Et
 ut haberent quod sequerentur, sacrum sy-
 nodum monuerunt se jam praedixisse quid
 Principi videretur. Tunc Synodus in liberam
 illam vocem constanter erupit: *Contra
 regulas Pragmaticum nihil valebit. Regula Pa-
 trum teneant.* Et à iudicibus iterum interpel-
 lata an liceret rescripto Principis *aliena Ec-
 clesiae jura ab aliis Episcopis averti*, respondit
 hoc non licere secundum Canones.

II. Relecto itaque Nicenae Synodi ca-
 none, qui singulis provinciis unum tantum
 Metropolitanum praesse decrevit, à quo
 Episcoporum ordinationes penderent, de
 Concilij totius sententia Iudices pronun-
 tiant Photium Tyriorum metropoleos Epi-
 scopum omnem potestatem ordinatio-
 num in civitatibus Phœniciae primae habitu-
 rum, Eustathium verò Berytensem nihil
 novi juris è pragmatica forma sibi vindica-
 turum. Quod iudicium acclamationibus
 suis Synodus Chalcedonensis profecuta est.
 Vnde si quis penitus cognitionis hujus or-
 dinem inspiciat, nullo negotio colliget le-
 ges canonibus ad verfas nullius esse momen-
 ti, cum in eam sententiam Marcianus Prin-
 cept & Synodus consentiant. Quae regula
 locum habet in specie proposita, scilicet in
 iis quae Ecclesiarum ordinationes respi-
 ciunt, vel si quis velit eam ad alios casus
 porrigere, ad eos tantum extendere oportet
 quibus Canonum disciplina merè eccle-
 siastica continetur. Deinde adverteret, syno-
 dum non usurpare potestatem legem latam
 à Principe antiquandi. Etenim prius à Mar-
 ciano abrogata erat, & à Iudicibus de man-
 dato Principis edictum fuerat, Imperatori
 placere ut episcopalia negotia canonibus,
 non legibus, regantur. quam sententiam
 Synodus non prompsit, sed amplexa est.
 Itaque arbitrium revocatae legis penes Prin-
 cipem integrum mansit.

III. Quinimò cum de rescripto Theo-
 dosij in irritum mittendo & de restituenda
 Photio juris antiqui possessione actum est,
 Iudices ex sententia synodi, attamen Iudices,
 iudicium reddiderunt. Quod tamen
 facere non tentarunt, cum in eadem causa
 suborta est quaestio merè spiritualis, scilicet
 de ordinationibus Episcoporum à Phorio
 Tyrensi peractis in iis civitatibus quae à Ty-
 riorum Ecclesia avulsae, Ecclesiae Beryti
 erant tributae. Etenim ab hac cognitione,
 quia disceptatio canonica erat, & de ordi-
 nibus ecclesiasticis agebatur, Iudices om-
 nino abstinerunt. Interlocuti quidem sunt,
 de episcopis ordinatis à Photio, amotis ve-
 rò ab Eustathio, & ad presbyteratum de-
 jectis, quid videretur sanctae synodo: quae
 respondit illos in Episcoporum numero esse
 habendos, cum manus impositionem à
 Metropolita suscepissent. Sed magistratus
 hac de re pronuntiare noluerunt. *De his, in-
 quunt, finaliter decernere ac definire, sancta
 est synodi.* Et statim Legati Romanae sedis,
 Anatolius Constantinopolis, Maximus An-
 tiochiae, Iuvenalis Hierosolymorum, Tha-
 lassius Caesareae Cappadociae, Eusebius An-
 cyrae Galatiae Episcopi, sententiis ex ordine

I. un. C. de Me-
 trop. Beryti.

Conc. Chal.
 Act. 4.
 Συνοδος Ἀνα-
 τολίας ἐπέταξε
 τὸν ἕνα ἐκ τῶν
 ἐπισκοπῶν τῆς
 Φοινίκης ἀπο-
 κλιθεῖν ἀπὸ τῆς
 ἐκκλησίας τῆς
 Τύρου καὶ ἐπι-
 σκοπεῖν ἐν τῇ
 Βερυτιᾷ.

Τῷ Θεοδώρῳ
 διατάξαι τὸν
 ἀποστόλου Ἰωάν-
 νη ἐν τῇ ἐπι-
 σκόπῳ τῆς
 Τύρου καὶ ἐπι-
 σκοπεῖν ἐν τῇ
 Βερυτιᾷ ὡς
 ἐπιτάσσεται
 ἐν τῷ ἀποστό-
 λῳ Ἰωάννῃ
 ἐν τῇ ἐπι-
 σκόπῳ τῆς
 Τύρου καὶ ἐπι-
 σκοπεῖν ἐν τῇ
 Βερυτιᾷ.

Κατὰ τὴν ἐπι-
 τασσάντων
 ἀποστόλων
 ἐπιτάσσεται
 τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν
 ἐπισκοπῶν τῆς
 Φοινίκης ἀπο-
 κλιθεῖν ἀπὸ
 τῆς ἐκκλησίας
 τῆς Τύρου καὶ
 ἐπισκοπεῖν ἐν
 τῇ Βερυτιᾷ
 ὡς ἐπιτάσσεται
 ἐν τῷ ἀποστό-
 λῳ Ἰωάννῃ
 ἐν τῇ ἐπι-
 σκόπῳ τῆς
 Τύρου καὶ ἐπι-
 σκοπεῖν ἐν τῇ
 Βερυτιᾷ.

τὸ ἀποστο-
 λικὸν ἐπι-
 τασσάντων
 ἀποστόλων
 ἐπιτάσσεται
 τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν
 ἐπισκοπῶν τῆς
 Φοινίκης ἀπο-
 κλιθεῖν ἀπὸ
 τῆς ἐκκλησίας
 τῆς Τύρου καὶ
 ἐπισκοπεῖν ἐν
 τῇ Βερυτιᾷ
 ὡς ἐπιτάσσεται
 ἐν τῷ ἀποστό-
 λῳ Ἰωάννῃ
 ἐν τῇ ἐπι-
 σκόπῳ τῆς
 Τύρου καὶ ἐπι-
 σκοπεῖν ἐν τῇ
 Βερυτιᾷ.